

Запізніле каяття

Микола Мельник

Народна

Hm

F#

Hm

1. Спо-чи - ва - ти вже по - ра, піз-ня ж бо го - ди - на,
 2. Ма - ти дов - го край во - рїт ді - ток ви - гля - да - ла,
 3. Дов - го сту - ка - ли во - ни: "Ві - чи - няй - те, ма - мо!",
 4. Дов - го пла - ка - ли во - ни там, бі - ля мо - ги - ли...
 5. О - тож, діт - ки до - ро - гі, слу - хай - те - ся ма - му,

4

F#

Hm

Та у ма - те - рі жур - ба, з бо - лем при - ми - ри - лась.
 "Бо - же, збе - ре - жи в жит - ті", - Гос - по - да бла - га - ла.
 Та ніх - то не від - по - вів з бать - ків - сько - го до - му.
 "За - піз - ні - ле ка - ят - тя...", - лю - ди го - во - ри - ли.
 Ма - те - рин - ські мо - лит - ви Бог не за - бу - ва - є.

7

H

Em

A7

D

Під-рос - ли і по сві - тах ро - зій - шли - ся ді - ти,
 За - шу - мі - ли я - се - ни сум - но бі - ля бра - ми,
 За - гля - да - ли у вік - но, та си - ни не зна - ли,
 Сло - во Бо - же у - чить нас: слу - хай бать - ка й ма - тір,
 Він зі - шле із не - ба вам ми - ру та лю - бо - ві,

11

Em

F#7

F#

Hm

H

І не - ма від них лис - та, і не - ма при - ві - ту. Під-рос - ли
 Як при - ї - ха - ли си - ни во - се - ни до ма - ми. За - шу - мі -
 Що їх ма - му вже дав - но лю - ди по - хо - ва - ли. За - гля - да -
 Дов - гі ро - ки про - жи - веш, щас - тя бу - деш ма - ти. Сло - во Бо -
 І сер - ця ва - ші бу - дуть ра - діс - ні й щас - ли - ві. Він зі - шле

15

Em

A7

D

і по сві - тах ро - зій - шли - ся ді - ти, І не -
 - ли я - се - ни сум - но бі - ля бра - ми, Як при -
 - ли у вік - но, та си - ни не зна - ли, Що їх
 - же у - чить нас: слу - хай бать - ка й ма - тір, Дов - гі
 із не - ба вам ми - ру та лю - бо - ві, І сер -

18

Em

F#7

F#

Hm

ма від них лис - та, і не - ма при - ві - ту.
 ї - ха - ли си - ни во - се - ни до ма - ми.
 ма - му вже дав - но лю - ди по - хо - ва - ли.
 ро - ки про - жи - веш, щас - тя бу - деш ма - ти.
 ця ва - ші бу - дуть ра - діс - ні й щас - ли - ві.